

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, imitirane nedelje in presnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za osnanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitve — pred durmi.

Ker je pretekla šestletna volilna doba dežel-nemu zboru k r a n j s k e m u, razglasila je deželna vlada včeraj dneve za splošnje nove volitve, tako da bode voliti poslance kmetiskih občin v četrtek 21. novembra, poslance mest in trgov ter trgovsko-obrtno zbornice v ponedeljek 25. novembra, a poslance velikega posestva v četrtek dne 28. novembra.

Utegne se sedaj razviti volilno gibanje, kakršnega ni še imela naša dežela. Obe slovenski stranki si bosta prizadevali svoje moze spraviti v novi deželni zbor. Če smo prav poučeni, ne bode ga volilnega okraja, ki ne bi imel kandidatov iz obeh strank. Borba bode torej povsodi, živahna, — strastna. Opozarja sicer včeraj glasilo nasprotne nam stranke „vse slovenske volilce, naj skrbé za to, da se volitve vrše za Slovence č a s t n o i n d o s t o j n o“. Toda, ker vsi poznamo, s kakšnim fanatizmom nasprotna stranka vedno nastopa, ker še nihče ni pozabil, s kakimi sredstvi je delovala doslej pri volitvah, zato tudi ne verjamemo, da bi se slusal v njenem taboru samem poziv njenega glasila, in sploh ne moremo misliti, da je ta sicer utemeljeni poziv prišel tudi res od srca.

Narodna stranka je pripravljena za boj in vsi njeni zaupni moze morajo takoj na stražo. Vsem nam mora biti do tega, da zasedejo stole deželne zbornice samo taki moze, ki imajo dokazane sposobnosti in trdno voljo za izpolnjevanje važnih dolžnostij deželnozborskega mandata. Kar se tiče dose-danjih poslancev, kateri zopet nastopijo kot kandidati, izprašajo naj jim volilci najprvo vest, kaj so storili v preteklih zasedanjih, s čim so dokazali, da so vredni novega zaupanja. Našli bodo, da je nekaj takih, ki niso bili v nikakem oziru kos svoji nalogi, ki še toliko niso napeli svojih dušnih „močij“, da bi si pridobili kako lastno prepričanje, ampak so se le dali gori in doli vleči, kakor igrače na vrvi. Take je treba od konca do kraja proč pomesti! Niso ne v čast zbornici, še manj pa v korist svojemu volilnemu okraju, kaj še celi deželi. Za danes jih ne imenujemo, a molčali ne bomo, ako jih bo

nasprotna stranka zopet skušala predstavljati narodu kot vrle moze in zaslužne poslance. Druge „stare hiše“ so zopet bile nekatere takšne, da bi lahko kaj pomagale pri delu, a nasprotovale so iz golega koristolovstva in strankarskih ozirov vsakemu napredku dežele, ali vsled bledoličnega strahu za svoj mandat so pokorile se tujemu komandu. Tudi tacih breznačajnežev ni treba v bodoči zbornici in vsakega rodoljubnega deželana dolžnost bode, da se proti takim kandidaturam bori z vso odločnostjo! Žalostno bi bilo, če bi se za bivše poslance te ali one vrste ne našel dober nadomestek.

Narodna stranka si je že davno v svesti, da bodočega deželnega zbora čakajo težavne naloge, katere zahtevajo resnih mož z utrjenimi, pa tudi svežimi močmi. Zategadelj je njeno vodstvo že dosedaj mnogo pozornosti obračalo na bližnje volitve in skušalo pozvedeti za moze, kateri bi deželno-zborski mandat vršili častno in obračali v prid dežele ter svojih volilnih okrajev. To se mu je po večjem že posrečilo v sporazumljeni z zaupnimi možmi in volilci dotičnih okrajev. Isto tako je tudi sedaj posebno nujna potreba, da zaupni moze narodne stranke in drugi volilci pošiljajo vse svoje nasvete in poročila o volilnem gibanju zvrševalnemu odboru narodne stranke. Le s takim osredotočenim delovanjem bode mogoče složiti volilce za kandidate naše stranke. Organizacija naša mora biti vidna tudi v bodočem deželnem zboru. Ako hoče stranka varovati svoja načela in potegovati se uspešno za koristi volilcev, tedaj morajo biti njeni poslanci dobri in združeni. Na to pa je treba paziti in delati sedaj pri kandidatih, in vodstvo stranke je v stanu doseči to le tedaj, ako se v njegovih rokah koncentruje nadzorstvo volilnega gibanja. Opozarjamo na to važno okolnost vse rodoljube na deželi, da uvidijo prevažni namen in po tem tudi delajo! Naj nihče ne drži križem rok, treba je takoj mnogo agitacije in popolne sloge do zadnjega!

V Ljubljani, 11. oktobra.

Razdelitev češke kraljevine. Nemški nacijonalcii so izdali povodom deželnozborskih volitev volilni oklic, v katerem zahtevajo, da se razdeli češka kraljevina v nemški in češki del s posebno upravo. Dežela naj bi se razdelila po narodnostih. Seveda na taki podlagi ni nobena sprava s Čehi mogoča. O taki razdelitvi uprave bi se dalo govoriti, ko bi jo Nemci zahtevali za vse meševite dežele, torej tudi za Moravsko, Šlezijo, Štajersko in Koroško. Samo Nemcem na ljubo se pa uprave dežel ne bodo razdeljevale.

Deželnozborske volitve Tirolske bodo letos zanimive. V nemškem delu dežele vladajo v kmet-skih občinah neomejeno klerikalci. Liberalci nimajo najmanjšega upanja na kak uspeh, pa tudi nemški nacijonalcii tukaj ne bi mogli najti ugodnih tal. Zato se pa klerikalci rujejo mej seboj. Nekaterim mlajšim klerikalcem zlasti kapelanom niso starši klerikalci dovolj katoliški. Tako so začeli agitacijo celo proti dekanu Glatzu. Več dosedanjih klerikalnih poslancev je že v skrbi za svoje mandate.

Civilni zakon na Ogerskem. Vojno ministertvo je naročilo častnikom skupne vojske, da se morajo poročiti še cerkveno, ako so se na Ogerskem tudi že civilno poročili. Poleg tega se je zaukazalo, da morajo častniki in vojaški uradniki doprinesiti dokaz o neomadeževanem imenu, primerni socijalni omiki in o rodbinskih razmerah neveste. Te svedoče morata podpisati duhovni pastir in pa okrajno glavarstvo, oziroma pridejati primerne opazke. Te določbe so pa nekako poniževalne za civilni zakon in se bi tudi lahko od duhovske strani delale poroki ovire, ako bi duhovni pastir ne hotel podpisati omenjene svedoče. To bi se zgodilo, ko bi se ženin in nevesta ne udala cerkvenim določilom glede verske vzgoje otrok. Ta zadeva pač pride v ogerskem državnem zboru še v razgovor in tedaj je pričakovati, da bodo vladni privrženci, še huje pa nekateri skrajni levičarji napadali skupno vojsko. Pa tudi v delegaciji utegnejo zaradi teh stvari še prijemati vojnega ministra, če tudi ni pričakovati, da bi mu morda odrekli proračun.

Listek.

Gladomornica.

(Francoski spisal Guy de Maupassant; preložil Vinko.)
(Konec.)

Ako se je na dnu rova kaka žival deset ali dvanajst dnij borila s smrtjo, pri življenju vzdrževana samo od gnijočih ostankov svojih predhodnikov, prišla je tja nenadoma druga žival, doslej zdrava in čila in neznana družabnika sta si nezaupno stala nasproti, drug drugzega nadzorovala z divjimi pogledi in jeden je strahoma sledil slehernemu pregibu drugega. Ko je prišel in moril glad, spopadla sta se, dolgo se divje borila, dokler močnejši ni premagal slabšega ter ga požrl za živa.

Ko je bilo sklenjeno, da bode Pierrot vržen v gladomornico, šlo je za to, kdo bo prevzel to delo. Cestar, ki je na cesti tolkel gramoz, zahteval je za svoj trud deset soldov (sous). To se je zdelo gospé Lefevrovi nesmiselno pretirana cena. Sosednji tovariš se je zadovoljeval s petimi soldi, a tudi to je bilo preveč. Roza je opomnila, da bi bilo najboljšo, ko bi ga sami nesli tja, kajti na ta način po poti ne bo mučen, niti ne bo slutil svoje usode. Tako je bilo slednjič dogovorjeno, da bodeta o mraku gospa in služkinja zvršili svojo namero.

Ta večer sta mu pripravili dobro juho z narprstnikom mleko. Pohlastal jo je do zadnje kapljice in ko je še zadovoljno mahal z repom, vzela ga je Roza v svoj predpasnik.

Ženski sta hiteli čez polje kot zločinki. Kmalu sta ugledali lom in v kratkem sta bili na mestu. Gospa Lefevrova se je nagnila čez rob prepada, da bi poslušala, ni li od spodaj čuti kakov cvileči glas... Nič... ravno sedaj doli ni bilo živega bitja in Pierrot bo sam. In Roza, ki je plakala, poljubi psa ter ga vrže v rov. Sedaj se obe nagneta čez rob ter vlečeta na uho.

Najprej čujeta votel padec, potem predirljiv srce trgajoč stok ranjene živali, v presledkih žalostno tuljenje in nazadnje obupno bolešno cviljenje psa, ki je dvigal glavo proti odprtini rova.

Lajal je... oh... kako je lajal!

Vest jima je očitala; z grozo in čudnim ter nedoumnim strahom hitita nazaj proti domu.

Urnejša Roza je čedalje hitreje hitela naprej in gospa Lefevrova je bila prisiljena zadrževati jo v teku:

„Čakajte me, Roza, čakajte me!“

Noč pa je obema prinesla grozne sanje.

Gospa Lefevrovi se je zdelo, da je sedela za mizo pri kosilu, in ko je odkrila skledo z juho, ležal je notri Pierrot. Skočil je ven in jo ugriznil v nos.

Zbudila se je in zdelo se jej je, da ga še sliši lajati. Napela je ušesa... a motila se je.

Zaspala je znova in zdelo se jej je, da se nahaja na dolgi neskončni cesti, po kateri je šla vedno naprej. Kar zapazi sredi ceste stoječ velik koš in čudna groza jo obide o njegovem pogledu. Slednjič se vender odloči vanj pogledati in v njem ugleda zvitega Pierrota, ki zdajci plane kvišku, zgrabi jo za roko ter se besno zajé vanjo. In prestrašena se spusti v beg, vlekoč za sabo psa, ki se je drži z gobcem.

Od prestanega strahu skoro brez uma, vstane o zori ter hiti k lomu.

Lajal je... bržkone lajal celo noč! Spusti se v jok ter ga kliče z nebrojnimi nežnimi prilizljivimi imeni. Odgovarjal jim je z vsemi veselimi premembami svojega pasjega glasu.

Polastilo se je po njem živo hrepenenje in sklenila je, da bode skrbela zanj do njegove smrti.

Šla je h kamenarju, ki je imel opraviti pri lomljenju skal, ter mu povedala svojo žalostno zgodo.

Mož jo je molče poslušal in ko je končala, je dejal:

„Vi hočete svojega psa? To bode stalo štiri franke.“

Od strahu je debelo pogledala in zdajci se jej je razkadila vsa žalost.

Taki so! Da Italijani škilijo v Italijo, je nam bilo že davno znano, a vendar se to do sedaj ni tako očitno pokazalo, kakor 20. septembra o italijanskem narodnem prazniku v Rimu. Tako se v Garibaldijevi sobi na Kapitolu nahaja še venec rodoljubov iz Trsta in Istre. V Panteonu so pa ta dan na grob Viktorja Emanuela položili Tržačani in Istrani krasen venec z napisom: „Svojemu globoko obžalovanemu kralju Trst in Istra“. Torej Istrani in Tržačani zmatrajo italijanskega kralja za svojega vladarja in vendar jih Rinaldini na Dunaju pri vladi slika za dobre Avstrijce. Čuditi se je pač avstrijskim državnikom, da ne spoznajo, kam merijo vse italijanske težnje. Karakteristično je pa tudi za Italijo, da trpi take vence, ko je vendar avstrijska zaveznica. Pa vsaj je še vladna „Tribune“ hudo napadala Avstrijo, ker njen veleposlanik ni razobesil zastave dne 20. septembra in tako rekoč pozivljala že Italijane, naj primejo za orožje in pojdejo v Trst. V Rimu menda že mislijo, da je Avstrija Italiji kako podložna.

Neredi v Carigradu. Pri neredih v Carigradu so posebno Kurdi ropali. Čudno je, da je zadnji čas v Carigradu nenavadno veliko Kurdov. Najbrž so nalašč nekaj tega divjega naroda povabili iz Azije, da je pomagal Turkom pri pobijanju kristijanov. Za boje in rope se dajo Kurdi povsod porabiti. Kurdi se pa tudi najbolj boje reform v Armeniji. Delati ne marajo. Sedaj se žive z ropom in pa s tem, da jim Armenci plačujejo neki davek, da jih ne cropajo. Ko bi se napravil v Armeniji red, kakršen je v omikani Evropi, bi Kurdi morali popustiti sedanje svoje življenje. — Še zanimivejše je pa to, da so ropali tudi zofte, to je dijaki mohamedanskih višjih šol. Pač lepe razmere so v Turčiji, če že dijaki komaj čakajo, da se jim ponudi prilika ropati. Če so v Carigradu take razmere, potem je pač čudno, da Evropa ne pride do prepričanja, da tu ni druge pomoči, nego da se Turki porinejo čez Bospor. Država, ki kaj takega trpi v svoji prestolnici, ni zmožna izvesti nobenih dobrih zakonov, ko bi jih tudi hotela.

Armensko vprašanje. Turki in njih prijatelji bi na vsak način radi krivdo izvrnili na kristijane. Židovski listi, ki vsi simpatizirajo s Turki, prinašajo poročila iz Carigrada o nekem armenskem anarhističnem društvu, katero napravi take nemire. Društvo, pravijo, da je tajno, a ti časopisi vedo dobro, kakšna so njih pravila in navajajo posamične paragrafe teh pravil. Seveda so vse to se izmislili v turških vladnih krogih in poslali tem časopisom ali so pa s turškim denarjem plačana uredništva se vse sama izmislila. Da pa je društvo anarhistično, to trdijo jedino zaradi tega, da bi Armence izpodkopali simpatije v Evropi. Ti listi tudi vedno pišejo proti reformam v Turčiji, češ, vsake reforme bi le izpodkopale moč Turčije. Po njih mnenju bi vsa Evropa morala podpirati Turčijo, da bi lažje zatirala kristijane. Seveda, ko bi se kakemu židu kje las skrivil, je pa krik po vsem časniškem Izraelu. Koliko so pisali o barbarstvu Rusije, ki je nekaj omejevala židovsko svobodo, če tudi ruska policija ni nikdar židov pobijala, kot turška kristijane.

„Štiri franke! Ali imate še kaj vesti? Štiri franke!“

On pa je odgovoril:

„Vi mislite, da naj se spustim doli po vretenu, opraskam se doli ter se dam celo ugrizniti od vašega preklicanega psa samo zaradi veselja, da ga vam privlečem gori? Zakaj ste ga pa vrgli noter?“

Odšla je raztogotena.

„Štiri franke!“

Ko je prišla domov, poklicala je Rozo ter jej naznanila kamenarjevo zahtevo.

Vedno za vse pripravljena služkinja vsklikne:

„Štiri franke! To je lep denar, gospa!“

Nato pristavi:

„Kaj, ko bi ubogemu psu vrgli kaj jesti, da ne pogine lakote?“

Vsa vesela gospa Lefevrova pohvali ta nasvet in brez obotavljanja se podasta na pot z velikim krajcem s soljo potresenega kruha.

Lomili sta ga na kosce, katerega sta drugzega za drugim metali doli ter neprestano govorili s Pierrotom. In komaj je bil pes gotov z jednim založajem, že je lajal za drugim.

Zvečer sta prišli zopet, potem drugo jutro in

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. oktobra.

— (**Repertoar slovenskega gledališča.**) Kakor smo že naznanili, pela se bo jutri opereta „Nitouche“, katera se je lani večkrat pela in vselej z velikim uspehom. Z ozirom na to, da opereta ni nova na našem odru, se je tudi vstopnina za to predstavo znižala. Prihodnji teden pride na vrsto „Afričanka“. Ker je vodstvu našega gledališča na tem, da se vse opere skrbno studirajo in dostojno uprizorijo, in ker tako velike težke opere, kakor je „Afričanka“, ne more z jedno orkestralno skušnjo spraviti na oder, moralo je opustiti za torek, dne 15. t. m. določeno predstavo in se bode ta večer vršila na odru generalna skušnja. Za to opero so se naročili deloma povsem novi kostumi in sicer pri firmi, katera zalaga s kustomi tudi tržaško komunalno gledališče in razna velika gledališča na Laškem, ladjo pa, katera je za uprizoritev „Afričanke“ potrebna, je blagohotno posodila intendantca hrvatskega narodnega gledališča v Zagrebu.

— (**Slovensko gledališče.**) Sinočna predstava „Trubadurja“ je bila v vsakem oziru vzgledna. Nove moči so se navadile druga na drugo in na starejše člane naše opere, kar se je zlasti opazilo v ensemblih, in zaradi tega je bila sinočna repriza še dovršenejša od prve predstave. Občinstvo je bilo navdušeno in je vse soliste in zbor burno aklamiralo. Primadona gospč. Ševčikova je dokazala, da umeje to, kar imenujejo Italijani „bel canto“, vrh tega pa ima nje glas jako lep in prijeten timbre. Tudi v igranju je gospodična že vidno sigurnejša postala in sedaj, po drugi predstavi, že lahko rečemo, da ima gospč. Ševčikova po naši sodbi sijajno prihodnjost kot operna pevka. Gospč. Jungmannova, znamenita kot pevka in igralka, je tudi sinoči pela in igrala Azuceno tako krasno, da so bile viharne ovacije, katere jej je občinstvo prirejalo, popolnoma zaslužene. Posebno disponiran je bil g. Purkrabek; njegov mogočni glas je donel kakor čist zvon, in to v vseh legah; težavno „stretto“ je pel tako lepo in s tako lahkoto, da se aplavdiranje ni poleglo, dokler ni arije ponovil. Gosp. Noll je bil kot Luna to, kar je v tej ulogi vedno, in kako zna to ulogo peti, ve vsak obiskovalec našega gledališča. Zelo lep uspeh je imel izvrstni basist g. Vašiček, a vrlci so bili tudi vsi drugi solisti in takisto zbor ter orkester. Sploh se mora na tej predstavi kapelniku g. Benišku le čestitati, a tudi „Dram. društvu“ se lahko čestita, da je pridobilo takega strokovnjaka. Gledališče je bilo do malega razprodano.

— (**„Slovenska Matica“**) bo imela v četrtek dne 17. oktobra t. l. ob polu šesti uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih CIV. odborovo sejo. Dnevni red: 1.) Naznanila predsedništva. 2.) Potrjenje zapisnikov o CIV. odboru in o XXX. občnem zboru. 3.) Volitev predsednika, obeh podpredsednikov, blagajnika, ključarjev in odsekov. 4.) Poročilo tajnikovo. 5.) Posameznosti.

— (**C. kr. deželni plačilni urad**) na Cesarja Jožefa trgu št. 1 bode dne 15., 16. in 17. oktobra 1895 radi glavnega značenja uradnih prostorov za stranke zaprt.

vsak naslednji dan, tako da jima je bila pot k lomu nazadnje jedini izprehod.

Slednjič neko jutro, ko sta doli vrgli prvi kosček kruha, v rovu zaslišita strašljivo lajanje. Bila sta dva notri! Nekdo je vrgel noter drugzega psa!

Roz vzklikne:

„Pierrot!“

Pierrot pa laja in laja...

Nato mu pričneta metati hrano, a po vsakem založaju začujeta besno tuljenje in žalostno cviljenje Pierrota, popadenega od tovariša, ki je bil močnejši in vse sam požrl.

Druga čez drugo sta klicali:

„To je zate, Pierrot!“

A zaman, kajti Pierrot očitno ni dobil nič. Nazadnje se ženski v zadregi spogledata in gospa Lefevrova veli trpko:

„Vseh psov, katere kdo vrže noter, ne morem živiti! Morava ga pustiti...“

In uzlovoljena od misli, da bi kak tuj pes živel o njeni hrani, obrne se proti domu ter vzame s sabo ostanek kruha, katerega po cesti prične jesti.

Roz je s težkim srcem šla za njo, na vsak korak otiraje si oči z ogrom modrega predpasnika.

— (**Brezobzirnost.**) Dva kolesarja — divjaka — namreč Adalbert K—g in njegov prijatelj podila sta se pretečeno sredo popoldne uprav divjaško drug zraven drugega po trotirju nove Tržaške ceste, ne meneč se za občinstvo, katero je moralo o zelo slabem vremenu umikati se jima v blato na cesti. Dobro vedoč da delata s tem krivico občinstvu utemeljevala sta svoje ravnanje s tem da sta kričala: „S is' jo a schlecht's Wetter“.

— (**Cerkev v Črnučah.**) zidana l. 1880 v romanskem slogu, je po potresu tako trpela, da se je morala do tal podreti. Prihodnje leto se začne gradba nove cerkve.

— (**„Zavezi slovenskih učiteljskih društev“**) je gospod Jan Lego, odlični prijatelj našega naroda in pospešitelj češko-slovenske vzajemnosti pisal tole le pismo: Slavna „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ me je o priliki letošnjega zborovanja imenovala svojim častnim članom. Brzobjavno poročilo o tem odlikovanju me je res iznenadilo, ker predobro vem, da moje zasluge niso tolike, da bi bil v sanjah smel kaj sličnega pričakovati. Vse, kar sem za povspenitev vzajemnosti mej slovenskim in češkim učiteljstvom, oziroma šolstvom storil, je v mojih očeh tako neznatno, da moram uzrok ti-stega odlikovanja iskati le v veliki hvaležnosti, ki je jeden izmed mnogih krasnih značajev slovenskega naroda. Vsa moja dela na tem polju so sicer v lepih začetkih, pa vendar le v začetkih. Da se pa dovrše, s tem zagotavlja me rodoljubje, navdušenost in vstrajnost slovenskega učiteljstva. Največe važnosti pa pripisujem knjižnici za mladino, ker sem po naj-novejši zgodovini češkega naroda prepričan, da more narod le takrat tujih vplivov prost, svoj in krepak postati, ako se odgoji v čitateljski narod. Če tedaj doživim takega razvoja slovenske književnosti za mladino, da bode imela vsaka slovenska šola svojo knjižnico, ne samo za nežno, ampak tudi za odraslo mladino, najsrečnejšega bom se čutil ter si rekel: Zastonj nisi deloval! Da se to v malo letih uresniči, želim si najiskrenejše za slovenski narod. Zahvaljujoč se vsem učiteljem kar najtopleje za njihovo naklonjenost, s katero so me toliko odlikovali, sem Vašemu blagorodju ves udani Jan Lego“.

— (**Deželna naklada na pivo**) znaša, tako se nam piše iz Novega mesta, tukaj menda 4 kr. na liter, ker krčmarji točijo pivo zdaj po 24 kr., dočim so poprej po 20 kr. liter točili. V sosednji Kandiji so vzeli pa ljubljanski recept ter točijo liter po 22 kr. Od tod menda izvira, da so novomeške gostilne tako dobro obiskane. Deželna naklada na pivo bode dala krčmarjem veliko večji dobiček kot deželi.

— (**Občina Ajdovico.**) ki je doslej spadala v zdravstveno okrožje trebanjsko, je deželna vlada dogovorno z deželnim odborom kranjskim priklonila zdravstvenemu okrožju žužembskemu.

— (**Silen nalive**) bil je predčerašnjim v Leskovi dolini okoli Klane, kakor se poroča tukajšnjemu hidrografskemu uradu. Lilo je skoro neprenehoma 24 ur in je bila padavina vode 105 do 125 mm. Divjal je tudi vihar, ki je prouzročil mnogo škode.

— (**Osepnice**) so se pojavile v Dolenji vasi pri Ribnici. Sodi se, da so se zanesle tja s Hrvatskega.

— (**Uboj.**) Kajzar Janez Zevnik p. d. Čuk se je s kajzarjem Matevžem Ovjačem iz Mavčič pri Kranju stpel in ga s polenom tako udaril, da je Ovjač umrl.

— (**Poštna jezdina**) se je določila po odredbi trgovskega ministerstva za zimski semester za Kranjsko na 1 gld. 9. kr. za konja in mirjameter za posebne pošte in separatne brze vožnje in na 91 kr. za erarijalne ježe; za Primorsko pa na 1 gld. 4 kr. za prvo in na 81 kr. za drugo vrsto omenjenih voženj in jež.

— (**Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem**) je minole dni priredilo dva shoda v Grebinju in v Hodišah. Oba shoda sta bila množestveno obiskana in so bili vsi govori vzprejeti z navdušenjem.

— (**Pomanjkanje dijakov.**) „Mir“ piše: Kolikokrat smo že naglašali, da nam koroškim Slovcem pomanjkuje inteligence za vse stroke javnega službovanja. Manjka slovenskih sodnikov, notarjev, profesorjev itd. Tudi duhovnikov je že pičlo, dasi so prihiteli bratje Čehi na pomoč. Vsako leto smo opominjali rodoljube po deželi, posebno gg. duhovnike, naj gledajo na to, da se spravi kolikor mogoče fantov v srednje šole. Lansko leto naše besede niso bile klic vpijočega v puščavi. A tembolj se moramo pritoževati letos, da se ni storila povsodi narodna dolžnost. Kako je na drugih šolah, ne vemo; a na latinskih šolah v Celovcu je v tem oziru precej žalostno. Kakor smo slišali, je vstopilo v celovško gimnazijo okoli 430 dijakov. Po razmerju obeh narodnostij bi imelo izmed teh biti kakih 130—140 Slovencev; vendar jih je samo okoli 80. Skoraj v vsakem razredu nahajaš fante, ki so popolnoma slovenskih starišev, za Nemce vpisane. V prvi razred je vstopilo 20 Slovencev. Tol ko jih sicer že dolgo ni bilo. A cela podjunska dolina, naravno najbolj probujena, ki obsega 4 sodnijske okraje s 50 000 prebivalci, poslala je samo 3, reci tri učenca v prvi razred, in sicer iz Doberle vasi in iz Pliberka z

okolico po jednega. Iz celega velikovškega in kapeljskega okraja pa ni niti jednega. Kam pa bomo dospeli, ako bomo tako malomarni. Dokler ne dobimo pristi dijaškega naraščaja, so vse naše nade do zboljšanja uradniških razmer na Koroškem zastoj. Pomisliti je, koliko dijakov se pogubi mej potom od prvega do osmega razreda, koliko jih prebije maturo! Častno se je leto skazala prim roma mala spodnja rožna dolina. Vstopilo je 9 slovenskih fantov v prvi razred iz spodnjega Roža, ki šteje 10.000 prebivalcev. Zatorej zopet in zopet opominjamo rodoljubno duhovščino na njeno dolžnost, da skrbi za slovenski naraščaj v srednjih šolah. Ko bi se vsaj vsako drugo leto iz vsake fare poslal samo eden deček učiti se v Celovec, dosti bi jih imeli. Še jedenkrat ponavljamo: Slovenci, pošiljajte pridne dečke v srednje šole, da nam ne bode treba vsako leto sproti opominjati na to, in končno po toči zvoniti, kakor letos.

— (Državnozborska volitev na Goriškem.) Dne 17. t. m. se bode vršila volitev drž. poslanca za mesta in trge goriške in gradišanske. Kandidat laške stranke je princ Egon Hohenlohe, služabnik Rothschildov in kot predsednik južne železnice od ločen nasprotnik vsake druge železnice v deželi. Možno bo gotovo delat na to, da se Rothschildovi dohodki z Goriškega ne bodo zmanjšali. Slovenska stranka je v tej skupini preslaba, da bi zamogla sama preprečiti izvolitev Hohenloha.

— (Prosjač čudak.) Pred kratkim je bil v Gorici deložiran neki berač. V njega stanovanju se je našla cela zbirka bakrenih kotlov, vredna nad 1000 gld. Da kupujejo berači s svojimi prihranki vrednostne papirje, ni novo, da pa bi kdo zbiral draze bakrene kotle, to se menda še ni zgodilo. Razen bakrenih kotlov je prosjač čudak ljubil samo še žganje.

— (Imenovanje pri pošti.) Poštinski asistenti so v področju poštnega ravnanja Evstena Tržanika, Ivan Mestrovic, Anton Kuder, Alojzij Bergant, Kazimir Beltram, Vladimir Tomec, Friderik Brumat, Silvij Dubič, Hug. Hreglič, Viljem Hrižak, Ern. Stangler, Iv. Schmutz, Evgen Križac, Matej Segula, Rudolf Mayerweg, Alfred Pagnacco, Viljem Wegnast in Kvintin Visintin.

— (Ilustracija isterskih razmer.) Mestece Grožnjan blizu Buj je prav iredentovsko gnezdo in Slovan, ki gre tja, se poda v smrtno nevarnost. Kake so tam varnostne razmere, pojasnjujejo trije slučaji. Prvi slučaj: Trije občani so prišli v mesto, da si za bližajoče se občinske volitve prepričajo imenik volilcev. Mesto vladajoči obč. tajnik Torcelli je ukazal obč. redarju, naj preišče došlece, ali imajo pri sebi kako orožje, in ko se je pokazalo, da ga nimajo, jih je spodil s surovimi psovskami. „Meščani“ so hrvatske može vzprejeli s psovskami in jih četrte ure iz mesta spremljali s — krmi. Drugi slučaj: Župnik Nedved iz Sterne in nekateri kmetje so bili uradoma pozvani k županstvu v Grožnjan. Ko so prišli v mesto, je „nekdo“ vrgel iz občinske hiše nanje kamen in rnil z njim kmeta Damjančiča. Pri odhodu je župnik zahteval, naj ga spremita dva redarja. Župan je tej želji ustregel in redarja sta spremila župnika in kmeta, a ko so „meščani“ in moški in ženske, napadli odhajalce, jih posvali in obmetavali, se nista ganila. Tretji slučaj: C. kr. logar Antonac je prišel na grožnjansko pošto. Na cesti so se zbrali meščani in ga psovali, brat sedanjega župana pa mu je vzel palico in ga zemerjal. Pri tem zmerjanju je zakril tudi žaljenje Velečanstva, a preiskava se je ustavila, češ, da jedna priča ne zadostuje.

— (Na čast) gosp. Fr. Podgorniku, uredniku „Slovenskega Sveta“, ki se je stalno naselil na Dunaju, prireda njegovi somišljeniki velikošolci pozdravni večer s petjem in prosto zabavo v ponedeljek, 14. t. m. v Kastnerjevi restavraciji „zum Magistrat“ (I. Lichtenfelsgasse). Začetek ob 7. uri zvečer. Gosp. Lichtenfenci in Slovani dobro došli!

— (Hrvatske novice.) Za sijajen vzprejem cesarja-kralja v Zagrebu se delajo vsestransko veličanske priprave na kolodvoru in po vsem mestu. Mej deputacijami, katere bode cesar-kralj vzprejel v Zagrebu, bode tudi odposlanstvo iz okupacijskih dežel, katero se bode poklonilo v posebni avdijenci vladarju. — Te dni so se pričele skušnje na odru novega hrvatskega gledališča, ki je do neznatnih malenkostij popolnoma dodelano. Električna razsvetljava funkcionira prav izborna in je sploh vsa zgrajba vrejena po najnovejših tehniških zahtevah. Gledališki in stranski prostori se bodo izročili jutri intendanci. — Povodom dohoda Nj. Veličanstva je izdal J. Glesinger (po firmi Granitz) slavnostno knjižico „Spomenspis prigodom Nj. Vel. kralja“, ki bode kot kažipot in ob jednem kot spomin prav dobro služila. V knjižici bode opis glavnih znamenitostij mesta in mnogo ilustracij, na čelu podoba cesarja-kralja. Cena 98 stranic teksta in 61 strani inseratov obsegajoči knjižici je samo 25 novč.

* (Prva socijalnodemokratska vojvodinja.) Shoda socijalistične stranke v Vratislavi se udeležuje tudi kakih 40 let stara interesantna dama: soproga vratislavskega zdravnika dra. Willima. Znana je kot ekscentrična dama. Zadnja leta se je z vso unemo oklenila socijalizma. Najmanj je tega vesel Wirtemberški kralj, ker je s to uneto socijalistino v rodu.

Gospa dr. Willim se je namreč pred svojo poroko pisala: Pavlina Matilda Ida vojvodinja Wirtemberška. * (Žrtva hazarda.) Odlični italijanski odvetnik Agostino Bosselini se je v vasi Staglieno blizu Monte-Karla usmrtil, in sicer na grobu Mazzinijem. Možno je pri hazardu v Monte-Karlu izgubil vse svoje premoženje, okoli 250.000 frankov.

Darila.

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. J. Čop v Mostah na Gorenjskem 6 k r o n, nabrane pri „Kunt u“ dne 3. t. m. — G. J. Šemrl v St. Vidu nad Cerknico 2 k r o n i za klub narodne stranke Pod Krajem (po uredništvu „Rodoljuba“). — Skupaj 8 k r o n. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Nove muzikalije. Scherzo, intermezzo in valček za klavir, zložil K. Hoffmeister, op. 6. Založila in izdala „Glasbena matiča“. Cena 1 gld. 30 kr. Veščak ne glasba na klavirju, ampak tudi v glasbi sploh, je obogatil našo domačo glasbeno literaturo s tremi zanimivimi, v modernem zlogu zloženimi klavirskimi skladbami. Prva skladba (Scherzo; gospodični Rozi Souvanovi.) ima na čelu češki motto in je po njega besedah programna glasba, predvajajoča prizor, ki ga vedejo vile v temnem gozdu pri svitu lune. Živahni ritmi, spremljajoči v $\frac{3}{8}$ -taktu lepo kantileno, slikajo ples, v sredi stavka pa v mirnejšem tempu ($\frac{2}{4}$ takt) igranje vil v cvetnatem logu; skladba je pikantna, a mora se igrati tudi delikatno. Druga skladba (Intermezzo; gospodični Jos. Čelešnikov v spomin.) je lep dvospev v mirnem tempu, elegantna salonska skladba v lahkem zlogu. Tretja skladba (Valček; svojo prijatelj in učencu gosp. Leonu Souvanovi.) zanima zaradi prijetne raznoterosti v melodiji in ritmu; začetni motiv v levi roki takorekoč pozivlja k plesu, čemur odgovarja nežni motiv v desni roki. Drugi stavek zahteva jako fino interpretacijo, milo melodijo je treba v 16 taktih na c-dur-trizvoku brez pedala natančneje spremljati, da se odlikuje od naslednjega stavka, ki pripravlja poslušalca zopet na glavni motiv. Po živahnem scherzovnem in vzletnem medstavku v a-mol preide valček zopet h glavnemu prvemu stavku z bizzarno modulovanjem sklepom. Sploh so vse te tri skladbe ne samo originalne, ampak tudi glasbene cene, in igralec, ki zna igrati najlože skladbe Schumannove, Griegove in Chopinove, naredi z njimi velik efekt.

Brzjavke.

Dunaj 11. oktobra. Ministerski predsednik grof Badeni in finančni minister Bilinski se odpeljeta prihodnji teden v Budimpešto, da se dogovorita z ogersko vlado glede pogajanj zaradi obnovitve avstrijsko-ogerske pogodbe.

Praga 11. oktobra. Anarhist Hoffmann je bil danes obešen. Hoffmann je bil rudar in je umoril rudarskega nadzornika Reytha in nekega rudarja rnil. Ko se mu je včeraj naznanilo, da ga cesar ni pomilostil, se je smejal. Svojo mater je surovo odgnal in takisto tudi duhovnika. Pred eksekucijo je kričal veleizdajske besede.

Beligrad 11. oktobra. Neznani zlikovci so minolo noč ulomili v prodajalnico zlatarja Simonovića v kneza Mihajla ulici blizu konaka in odnesli raznih dragocenostij v vrednosti 200.000 frankov.

Carigrad 11. oktobra. Nocoj ponoči so bili na mnogih hišah nabiti lepaki revolucionarne vsebine. Zlasti se zahteva konstitucija. Vlada je v velikem strahu, da nastanejo nove homatije.

Berolin 12. oktobra. Državno sodišče je sedem radi razširjanja veleizdajskih tiskovin toženih raznašalcev časnikov oprostilo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Socijalna vprašanja. (Dalje.) E. Delavci. 1.) Delo je dolžnost in splošno premoženje vseh zdravih ljudi; po delu je mogoče, da si človek zagotovi pravico za svoj obstanek. Pošteno in dobro delo, kakor tudi pravična cena in plača za delo vstvarja splošno blagostanje narodov. 2.) Delo torej ne sme biti monopol kapitala, pa tudi ne sme postati po kapitalističnem gospodarstvu žrtva odušitva in izsesavanja, kot se sedaj mnogo govori. 3.) Država je dolžna po zakonodajstvu in po upravi braniti pošteno delo; torej je mora namenu primerno organizovati, da je obvaruje izsesavanja in odušitva in da zagotovi vsakemu delavcu njegovega dela primerno pravico plačo. 4.) Otroško in žensko delo po tvornicah se mora popolnoma odpraviti. Ker se to ne more takoj doseči, se mora najprej odločno skušati, da vsaj tisto žensko delo odpade, ki škoduje zdravju in poklicu ženske kot

žene in matere ali družinskemu življenju, ali ki napravi neopravičeno konkurenco moškemu delu. 5.) Ponočno delo naj se le tistim podjetjem dovoli, pri katerih se delo ne more pretrgati iz tehničnih vzrokov. 6.) Ob nedeljah in zapovedanih praznikih mora vsako delo počivati. Počitek trajaj od sobote do ponedeljka celih 36 ur. 7.) Uvedbi se najvišja neprestopna delavska doba in sicer pri vseh rudoin premogokopih in pri vseh strokah, koder se mehanično s stroji v velikem producira, vzlasti pri težkih in zdravju škodljivih delih bodi osemurni delavski čas; pri malem obrtu, pri rokodelstvu, kupčijstvu in drugih temu podobnih strokah pa se uvedi deseturna delavska doba. 8.) Ker je temelj vsemu družabnemu redu družina, zato sodimo, da je glavna naloga javne oblasti, da z zakoni in s primernim izvrševanjem zakonov v upravi v vseh obzirih varuje in povspesuje družinsko življenje. 9.) Da se omogoči vsakemu državljanu doseči primerno omiko, se mora na vseh državnih učilnicah poučevati brezplačno do najvišje izobrazbe. 10.) Zatevamo, da se izvrši obvezno in za življenje zadostujoče zavarovanje za bolezni, proti nezgodam, za onemoglost in starost, kakor tudi preskrbljenost vdov in sirot; za te blaginje zahtevamo takšno uredbo, da ne bo uprava požrla s svojimi stroški nepriemerno velikega dela dohodkov, kakor se sedaj velikokrat godi. Delavec bode zavarovan: a) V bolezni (bolniške blaginje). b) Ob nezgodah (zavarovanje proti nezgodam). c) V starosti (invalidni zaklad). z) V bolniške blaginje naj skladajo delavci sami svoje prispevke in jih upravljajo izključno sami pod nadzorstvom deželnih uradov; ženske bolniške blaginje bodite posebej; vanje dajejo tretjino tudi delodajalci; 3) za zavarovanje proti nezgodam naj plačujejo samo delodajalci; uprava te zavarovalnice bode najednostavnejša; 7) za ostarele delavce naj se ustanovi poseben deželni invalidni zaklad, v kateri naj plačujejo delodajalci, delavci in dežela sama; izvršitev tega predloga, naj se prepusti deželnemu zboru. Za rudarje in topilce zahtevamo posebej: Bratovske skladnice. a) Za rudarske bratovske skladnice naj se po zakonu ustanove enotna pravila. b) Po teh pravilih naj se upravlja vsaka bratovska skladnica posameznih samostojnih zavodov popolnoma samostojno. Zato naj se po krajevnih razmerah pridajo zakonitim pravilom posebni dodatki, ki pa ne smejo rušiti načel enotnih pravil. c) Na ta način bo mogoča vzajemnost vseh zavodov pri preseljevanju in premeščevanju delavcev; prenesel se bo bratovski denar in delavec bo z rodinino vred vžival pri vseh zavodih jednake prednosti in pravice na bratovsko skladnico. d) Da se sestavi vzorna pravila, naj se skličejo k razgovoru (enketi) zastopniki rudniških lastnikov in rudarjev. e) Kar bi manjkalo v bratovski skladnici, naj dopolni delodajalec sam. f) Izjavljamo se proti temu, da se uvede osrednja državna bratovska skladnica. Dodatek. Nekaj načel za skupna pravila: z) V provizijo se šteje vsako leto v rudnikih in topilnicah od tiste dobe, ko je bil delavec stalno vzprejet; leta, katere je kedo preživel pri kakem drugem delu, pretrgavši rudarsko delo, se ne všttevajo; pri tem se v obeh slučajih šteje doba nad 6 mesecev za celo leto; 3) na provizijo ima še-le tisti pravico, ki je delal cela tri leta pri kakem zavodu in plačeval bratovski vlog; 7) rudar sme in more v zavodu delati k večjemu 40 let; 8) vojaška leta se štejejo v pokojninska leta; bratovski vlog za ta leta plačuje država; e) kakršnekoli kazenske določbe (razven za nizka hudoodelstva) nimajo na pravizijo nobenega vpliva. (Dalje v prihod.)

— C. kr. glavno ravnanstvo avstrijskih državnih železnic razglašuje v zadevi kolekovanju podvrženih dogovornih potrdil pri vlogah za povrnitev vozim in refakcijskih terjatev, koje vlože druge osebe in ne do prejema vsprejema upravičena. Pri terjatih vozinskih povračil in refakcijskih terjatih, koje vlože druge ne do prejema upravičene osebe, podvržene so v smislu razsodbe c. kr. finančnega ministerstva, razglašene vsled ukaznega lista c. kr. kupčijskega ministerstva za železnice in plovstvo št. 66 iz l. 1895, stran 1048 k. m. št. 28.482, kolekovanju tudi dogovorna potrdila po vzoru trgovskih sporočilnih pisem vsled § 9, alin. 2 postavice z dne 29. februarja 1864 d. z. št. 20; — ter je odslej kolekovati vložnikom kakoršna koli upravičevalna dokazila. I. Pooblastila podvržena so koleku 50 kr. (Tarifna točka 111 pristojbinske postavice z dne 9. februarja 1850, drž. zak. št. 50, oziroma 13. decembra 1852, drž. zak. št. 89) II. Odstopne liste je kolekovati po vrednosti povračila in II. lestvici. (Tarifna točka 32, 2. f. pristojbinske postavice). III. dogovorna potrdila po obrazcu trgovskih sporočilnih pisem kolevatati je jednako trgovskim naznamicam po nakazanem znesku in I. lestvici. Tarifna točka 11, 2, b, aa, oziroma tarifna točka 113 pristojbinske postavice in §. 4, postavice z dne 8. marca 1876). V slučajih pomankljivega ali celo izostale kolekovanja, dalje v slučajih nepravilne odvedbe odstopnega plačila (ad II) odstoj bi se določila potrdila pristojnemu finančnemu okrajnemu ravnanstvu v daljno uradovanje. Vsaki taki vlogi priložiti je v smislu dodatnih določil različnih tarif (I. deli) k § 61, 4, prometnega zakona za Avstro-Ogersko, § 50, 4, prometnega zakona zveze Nemških železniških uprav, oziroma čl. 12, mejnarodne pogodbe, — razun dokaznih listin posebno dogovorno potrdilo, katero je za vsaki slučaj posebej p. d. ložiti.

V soboto, dné 12. oktobra 1895.

Prvi nastop gospe **Leposave Stojkovičeve**, bivše pevke kralj. dvornega gledališča v Belemgradu.**Mam'zelle Nitouche.**

Opereta v treh dejanjih. Spisala H. Meilhac in A. Millaud. Godbo zložil Hervé. Dirigent g. kapelnik H. Benišek. Režiser g. R. Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v petek dné 18. oktobra t. l.

Tujci.

10. oktobra.

Pri **Mališci**: Wagner, Federmann, Brunner, Weill, Hock, Kolm, Kraus, Hilfrich, Polatzek, Tuwora, Müller z Dunaja; — Flach iz Krnova; — Klein iz Opatije; — Elsäusser iz Št. Vida; — Jahoda iz Prage; — Barzelotto iz Rovinja.Pri **Lloyd**: Abeles iz Trsta; — Riedler iz Judenburga; — Deu iz Kovorja; — Bratinič iz Ljubna; — Weber iz Starega trga.Pri **avstrijskem cesarju**: Demel, Smerdu iz Gradca; — Fischer iz Beljaka.Pri **bavarskem dvoru**: Hofgartner, Grünhut iz Gradca; — Köhler, Maly iz Celja; — Greisch, Krem, Kikel iz Kočevja; — Weiss iz Gradca.**Meteorološko poročilo.**

Oktobra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	732.7	11.8° C	sr. svzh.	del. obl.	
11.	7. zjutraj	734.6	9.0° C	sl. sever	megla	17.3
"	2. popol.	734.3	16.1° C	sl. jvzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 13.9°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	" 90	"
Avstrijska zlata renta	121	" 40	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 10	"
Ogerska zlata renta 4%	121	" 55	"
Ogerska krona renta 4%	99	" 30	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1066	" —	"
Kreditne delnice	400	" 60	"
London vista	120	" 40	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 90	"
20 mark	11	" 78	"
20 frankov	9	" 55 1/2	"
Italijanski bankovci	45	" 30	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

Dné 10. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	" —	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	131	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	" —	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	" —	"
Ljubljanske srečke	22	" 50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" 25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177	" 50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	597	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 29 1/2	"

Zgubila se je

mlada, lisasta jazbečarica v Slonovih ulicah. — Kdor bi jo našel, naj jo odda v Slonovih ulicah št. 7. (1823)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po mešni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des. Seibthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.	
Ob 6. uri 10 min. gjutraj mešni vlak v Kočevje, Novo mesto.	
Ob 7. uri 10 min. gjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des. Seibthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.	
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešni vlak v Novo mesto, Kočevje.	
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Seibthal, Dunaj.	
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Seibthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregence, Gurib, Geneve, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.	
Ob 7. uri 30 min. večer mešni vlak v Kočevje, Novo mesto.	

Raun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. gjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.	
Ob 8. uri 10 min. gjutraj mešni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.	
Ob 11. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Guriba, Bregence, Inmosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.	
Ob 9. uri 35 min. popoldne mešni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.	
Ob 4. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Seibthala, Beljaka, Celovec, Frantsenstete, Pontabla, Trbiša.	
Ob 9. uri 35 min. večer mešni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.	
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.	

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. gjutraj v Kamnik.	
" 9. " 05 " popoldne " " "	
" 6. " 50 " večer " " "	
" 10. " 10 " večer " " "	

(poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljane (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. gjutraj iz Kamnika.	
" 11. " 15 " popoldne " " "	
" 6. " 30 " večer " " "	
" 9. " 55 " večer " " "	

(5—235)
(poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)**Pisarja**

z lepo pisavo, že nekoliko izvežbanega tudi v pisarniški manipulaciji, vzprejem takoj. Plača po zmožnosti in dogovoru.

Dr. Karl Triller

(1819—2)

advokat v Tolminu.

Srajce za gospode

za koje se garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27-50, z v gube nabranimi prsi po gld. 29—12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinije in najsolidneje (824—21)

v ovratnikih in manšetah.**Henrik Kenda, Ljubljana.****Najfinejši****Prosekar**

se dobiva v gostilni

„Pri belem volku“

(„zum weissen Wolf“) (1810—5)

liter po 48 kr.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljajoč, krepien in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Zelodčni

ali

Marijaceljski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tuote steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se

(937—14)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Vsaka tretja

srečka dobitek!

Podaj sreči roko.

Zgodne prilike, da se sadene srečke, kakor jo ponuja

Vsaka tretja

srečka dobitek!

ogerska razredna loterija

še ni bilo, kajti izmed 100000 srečk

imelo jih bode **31.499** denarne dobitke.**2 bajno visokimi dobitki** opremljena je ogerska razredna loterija kajti najvišji dobitek znaša v najugodnejšem slučaju**jeden milijon kron.****Izvirne srečke**

za I. razred

1 cela 1 desetina 1 dvajsetina
40 kron 4 krone 2 krone**Izvirne srečke**

veljavne za oba razreda

1 cela 1 desetina 1 dvajsetina
80 kron 8 kron 4 krone

Pri srečkah, veljavnih za obadva razreda, za katere je bil v prvem razredu izžreban dobitek, se zajedno z dobitkom povrne tudi v naprej vplačana vloga za II. razred.

Naročajo naj se srečke, ako le možno po poštini nakaznici. Prosi se za prav natančen naslov.

Srečke dobivajo se pri**Karol-u Heintze-ju** glavnemu nabiralcu**Budimpešta,**
Servitenplatz št. 3.**Naslov za brzojavke: Lottoheintze Budimpešta.**

Naročniki blagovolijo naj priložiti za poštino 10 beličev, za priporočena pisma 20 beličev, za vsak izkaz izžrebanih srečk posebej 20 beličev. (1207—10)

Vsaka tretja

srečka dobitek!

Vsaka tretja

srečka dobitek!